

Stefan Korboński

urodził się 2 marca 1901 r. w Praszce. Zmarł w Waszyngtonie 23 kwietnia 1989 roku.

Stefan Korboński, adwokat, działacz państwowy, jeden z przywódców Polskiego Państwa Podziemnego lat 1939–1945 i Polskiego Stronnictwa Ludowego lat 1945–1947, autor niezwykle poczytnych książek o polskiej konspiracji i okresie powojennym, był ważną postacią życia politycznego i państwowego Polski do 1947 roku ważnym uczestnikiem życia politycznego na emigracyjnym wygnaniu, wreszcie ważną postacią symboliczną dla

środowisk konspiracji „solidarnościowej” lat 80. Dlatego też przypomnienie jego dokonań i sylwetki – żołnierza, adwokata, polityka, pisarza i publicysty – po raz pierwszy w tak obszernym monograficznym ujęciu, jest szczególnie pożądane w 70. rocznicę wybuchu II wojny światowej i 20. rocznicę politycznego upadku systemu komunistycznego w Polsce i Europie Środkowej.

Stefan Korboński reprezentował pokolenie, któremu przyszło walczyć o niepodległą i demokratyczną Polskę przez całe życie, i które za tę walkę zapłaciło cenę niezwykle wysoką. Urodzony na początku ubiegłego wieku w niewielkiej Praszce, przeszedłszy piekło pierwszej wojny światowej z nadzieją patrzył na odradzające się państwo polskie, któremu zaprzysiągł służbę już jako młodzieniec. Walczył w obronie Lwowa i brał udział w trzecim powstaniu śląskim. Po ukończeniu studiów prawniczych rozpoczął błyskotliwą karierę adwokacką w Warszawie i działalność polityczną w PSL-Wyzwolenie, a później w Stronnictwie Ludowym. Ruchowi ludowemu pozostał lojalny do końca.

W okresie okupacji niemieckiej lat 1939–1944/45 był wybitnym działaczem Polskiego Państwa Podziemnego. Szefował Kierownictwu Walki Cywilnej, zorganizował i uchronił przed wyspami odrębną sieć łączności radiowej z Londynem, informując świat o zbrodniach hitlerowskich na Żydach i walce Armii Krajowej. Po upadku Powstania Warszawskiego

aktywnie uczestniczył w odbudowie struktur Polskiego Państwa Podziemnego, także już pod nową okupacją – sowiecką. Po aresztowaniu przez NKWD Jana Stanisława Jankowskiego, przejął jego obowiązki Delegata Rządu RP na Kraj. Za swoją postawę, odwagę i determinację został odznaczony Orderem Wojennym Virtuti Militari V klasy i Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami. W lipcu 1945 roku, już wcześniej osaczony przez NKWD, po złożeniu urzędu Delegata, włączył się aktywnie w walkę zalegalizowanego Polskiego Stronnictwa Ludowego o demokrację w komunizowanej pod dyktando Sowietów Polsce. Podobnie jak inni przywódcy ludowców zagrożony aresztowaniem w okresie ostatecznej rozprawy bezpieki z PSL, zdołał przedostać się za granicę w 1947 roku. Już w Stanach Zjednoczonych rozpoczął kolejny rozdział w swoim życiu podporządkowany dalszej walce o niepodległą Polskę – zwłaszcza jako rzecznik sojuszu narodów podporządkowanych przez ZSRR i wieloletni prezes Zgromadzenia Europejskich Narodów Ujarmionych. Władze komunistyczne przez wiele lat inwigilowały jego rodzinę, przyjaciół i współpracowników, usiłowały także dotrzeć do samego Korbońskiego na emigracji. Po porażce tych działań, bezpieka wpisała Korbońskiego na indeks osób niepożądanych w PRL. Równocześnie Korboński walczył piórem, jako pisarz i publicysta. Jego książki m.in. *W imieniu Rzeczypospolitej*, *W imieniu Kremla*, *W imieniu Polski walczącej* czy *Polskie Państwo Podziemne* stały się bestsellerami i odegrały wielką rolę społeczną po ich publikacji w „drugim obiegu” w Polsce w latach 80. W tych wszystkich walkach zawsze towarzyszyła mu żona Zofia, miłość jego życia.

Stefan Korboński 1901–1989
pod red. Małgorzaty Ptasńskiej-Wójcik
Warszawa 2009
Z Przedślowia Janusza Kurtyki

Zofia Korbońska z domu Ristau urodziła się 10 maja 1915 r. w Warszawie. Ukończyła Gimnazjum im. Marii Konopnickiej oraz Szkołę Nauk Politycznych w Warszawie. Od 1938 r. żona Stefana Korbońskiego, wyznała: Moim "tytułem do chwały" jest to, że byłam najbliższą współpracowniczką Stefana Korbońskiego, swojego męża, współtwórcy Polskiego Państwa Podziemnego - mojego dowódcy i mojego bohatera. Kierowniczką Biura Szyfrów radiostacji KWC w 1941-1945. Uczestniczką Powstania

Warszawskiego. Uwięziona przez NKWD-UB w 1945 r.

Od 1947 r. na emigracji w USA, pracowała w Sekcji Polskiej "Głosu Ameryki", publicystka prasy emigracyjnej. Po śmierci męża w 1989 roku opublikowała artykuły i udzieliła wielu wywiadów, w których przypominała o fenomenie Polskiego Państwa Podziemnego. Założycielka Fundacji im. Stefana Korbońskiego w Warszawie i Waszyngtonie. Była członkiem Komitetu Honorowego Obchodów 70. Rocznicy Wybuchu II Wojny Światowej oraz 20. Rocznicy Upadku Komunizmu w Europie Środkowej.

Odznaczona Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Armii Krajowej. Honorowa obywatelka m. st. Warszawy i Praszki. Zmarła 16 VIII 2010 r. w Waszyngtonie, pochowana wraz z mężem w Alei Zasłużonych w Amerykańskiej Częstochowie - Doylestown (USA).

POWRÓT DO POLSKI

Uroczystości sprowadzenia do Kraju
i złożenia w Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie doczesnych szczątków
śp. Zofii i Stefana Korbońskich

PROGRAM UROCZYSTOŚCI

30 września 2012 roku:
Godzina 15.00 – uroczyste wprowadzenie trumien z doczesnymi szczątkami Zofii i Stefana Korbońskich do Katedry Polowej Wojska Polskiego w Warszawie i wystawienie w Kaplicy Katyńskiej.

1 października 2012 roku:
Godzina 11.00 – msza św. w Katedrze Polowej Wojska Polskiego w Warszawie, koncelebrowana przez arcybiskupa metropolitę warszawskiego ks. kardynała Kazimierza Nycza w asyście arcybiskupa warszawsko-praskiego ks. Henryka

Hosera SAC i biskupa polowego Wojska Polskiego ks. Józefa Guzka oraz innych księży.

Po zakończeniu mszy św. nastąpi uroczyste przeniesienie doczesnych szczątków śp. Zofii i Stefana Korbońskich, w asyście wojska i warszawskiej Straży Miejskiej, ulicami Warszawy do Świątyni Opatrzności Bożej.

Okolo godziny 13.30 – podniosłe złożenie doczesnych szczątków śp. Zofii i Stefana Korbońskich w krypcie w Pantheonie Wielkich Polaków.

Godzina 14.00 – otwarcie wystawy „Stefan Korboński 1901–1989” w Świątyni Opatrzności Bożej.

